

עת"א 19612/02/15 - מדינת ישראל נגד פלח אלחנן

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 19612-02-15 מדינת ישראל נ' אלחנן(אסיר) 04 מאי 2015

בפני כבוד סגן הנשיא, השופט - תאופיק כתילי
העותר
נגד
המשיב
פלח אלחנן (אסיר)

החלטה

1. לפני מונחת בקשת העותר, שירות בתי הסוהר, להאריך את תקופת החזקתו של האסיר אלחנן פלח (להלן: "המשיב"), בתנאי הפרדת יחיד, למשך 6 חודשים, החל מיום 28.2.15, לפי סעיף 19ה(א)(1) לפקודת בתי הסוהר [נוסח חדש], תשל"ב-1971 (להלן: "הפקודה").

2. המשיב הנו עצור פלילי בחשד לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, עבירות נשק, וניסיון לחבול בחומר נפץ, לאחר שהוא ושותפו לכתב האישום קשרו לכאורה קשר להניח ברכבו של אדם מטען חבלה. במקביל למעצרו, ריצה המשיב מאסר (אותו השלים לאחרונה) שהוטל עליו בת"פ (שלום צפת) 57888-05-13 בגין החזקת סכין, עבירה אותה ביצע עת היה נתון במאסר קודם. המשיב מוחזק בהפרדת יחיד מיום 28.8.14, בהחלטות גורמי שב"ס שהוארכו מעת לעת, עד ליום 28.2.15.

3. לטענת העותר, הפרדתו של המשיב מתחייבת לצורך שמירה על שלומו ובטחונו של המשיב ושל אסירים אחרים, ולצורך שמירה על הביטחון, הסדר והמשמעת בבית הסוהר, וכן למטרת מניעת עבירות אלימות לפי חוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003. עוד צוין בבקשה, כי עניינו של המשיב נדון בכתב אישום משותף עם אסיר הפרדה אחר, שבקשת הפרדה בעניינו תלויה ועומדת בפניי, שמואל הרוש, כאשר על-פי הנטען המשיב משתייך לכנופיה בראשה עומד הרוש, והוא משמש כזרוע המבצעת למימוש מטרותיה הפליליות של הכנופיה. עוד נטען, כי קיים מידע המלמד על כוונת פגיעה באנשי ארגון פשיעה אחר, כוונה אותה מבקש העותר למנוע, בין היתר, באמצעות החזקתם של השניים בהפרדה, והמלמדת על מסוכנות גבוהה לציבור ועל סיכון לפגיעה בחפים מפשע. בנסיבות אלה, סבור העותר, כי אין מקום להורות על החזקתו של פלח בהפרדה זוגית. עוד הוסיף העותר, כי על-פי חוות הדעת של גורמי הכליאה, לרבות רופא הכלא וגורמי הטיפול, אין מניעה להמשיך החזקת המשיב בהפרדת יחיד. עוד נמסר בדיון ע"י ב"כ העותרת כי המשיב הביע הסכמה לשהות בהפרדה זוגית יחד עם הרוש, ואיים לפגוע בכל שותף אחר שיצוות לו במסגרת הפרדה זוגית.

4. המשיב מתנגד להמשך החזקתו בהפרדה. בא-כוחו סבר כי ניתן לצמצם את הפגיעה במשיב על-ידי השמתו בהפרדה זוגית יחד עם הרוש, וכי מכיוון ששניהם מוחזקים באותם תנאים, קרי מנועי טלפונים ומפגשים מלבד עם מספר מצומצם של קרובי משפחה, הרי שניתן וראוי לאפשר להם לשהות במשותף בהפרדה זוגית. השניים נפגשים תדיר במהלך הדיון המשפטי בעניינם כך שהזדמנויות להעברת מסרים ממילא לא חסרו להם, אך דבר לא קרה במהלך מפגשיהם. עוד נטען כי לא נעשו מאמצים לשלב את המשיב בהפרדה זוגית עם שותף מתאים אחר.

5. על-אף הקושי הטמון בהחזקתו של אדם שהוא במעמד של עצור בטרם הסתיים משפטו, בהפרדת יחיד, טענות העותר במקרה שלפניי נתמכות בחומר המודיעיני שהציג בעניינו של המשיב. מן החומר עולה כי החזקתו של המשיב בהפרדה, מתחייבת לנוכח הסיכון הנשקף לחייו והסיכון הנשקף ממנו. עוד עולה מן החומר המודיעיני שהוצג ע"י משטרת ישראל, כי הפרדתו אכן דרושה לשם מניעת עבירות אלימות. כמו-כן, עולה מן החומר כי המשיב אכן מסרב לשהות בהפרדה זוגית עם אסיר אחר, מלבד הרוש, כאשר עוד בהחלטתי בעניינו של הרוש (פסק-הדין בעת"א 14407-11-14 מיום 12.1.15) קבעתי כי שיקולי העותר שלא לאפשר לשניים לשהות יחד בהפרדה זוגית הנם שיקולים משכנעים, ולאור המידע שהועמד לעיוני במסגרת עתירה זו, עודני סבור כי שיקולי העותר שלא לאפשר את שהיית השניים יחד בהפרדה זוגית הנם שיקולים סבירים וענייניים.

6. לאור המפורט לעיל, אני מורה על הארכת החזקתו בהפרדה של המשיב למשך ששה חודשים, עד ליום 31.8.15.

ניתנה היום, ט"ו אייר תשע"ה, 04 מאי 2015, בהעדר הצדדים.